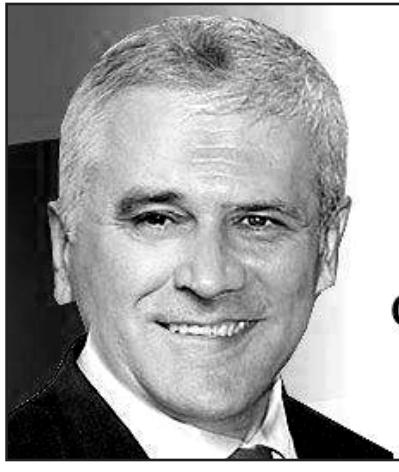

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.19 ★ 24. MAJ 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

**ЗА БОЉЕ
МАЛО СУТРА!**

СМОРИСЛАВ КРАДИЋ
Ни за председника месне заједнице!

НАПРЕДНО ДЕМОКРАДСКА СТРАНКА

IZGUBIO JE НАРОД, ОНИ SU ПОБЕДИЛИ

Sjaho Kurta!

Kapitalizam je kriza iz koje se nećemo izvući sve dok ne vidimo kraj ovom sistemu.

Nema sumnje da su SAD i Evropska unija dobro procenile da će Tomislav Nikolić poslušno sprovoditi zadatke koje mu tokom upravo osvojenog predsedničkog manda ta bude nalagala Svetska banka, MMF i ostale institucije globalnog finansijskog zelenštva. Da nije tako, ne bi mu iz Brisele bile poslate srdačne čestitke i topli blagoslovi tri sata pre zatvaranja birališta. U skladu sa dobro poznatom ovdajnjom kvislinškom tradicijom, ko će drugi ako ne upravo jedan četnički vojvoda biti najbolji izbor za titulu namesnika savremenog globalnog rajha u Srbiji?

No, pobeda Nikolića dovela je do panike u redovima dosadašnje vladajuće garniture. Otkuda potiče taj očajnički strah? Odgovor na to pitanje vrlo je jednostavan. Ta panika je rezultat straha od gubljenja do sada osvojenih pozicija, odnosno ideje da će se i Nikolić i njegova kamarila „ugraditi“ u sistemsko pljačkanje naroda – nešto na šta su poslednjih godina imali monopol samo „žuti“ i njihovi drugari. Šok od poraza

doveo do toga da liberali i javno počnu da govore ono što zaista misle. To je dobro. Lepo ih je videti kako skidaju svoju loše sklepanu masku progresivnosti, pokazujući pravo lice žedno vlasti, na kome se jasno ocrтava elitistički prezir prema narodu. To će omogućiti mnogima da razbiju iluzije koje su gajili prema njima usled povremeno plasiranih antinacionalističkih i antiklerikalnih fraza, iza kojih, sada to vide svi, ne стоји ništa sem golog finansijskog interesa. Skidanjem maski i raščišćavanjem situacije otvara se širi prostor za levicu, koja bez balasta parlamentarnog kretenizma i ljudožderske orientacije prema tržištu pokojnih liberala, može ozbiljnije da radi na artikulaciji težnje masa ka slobodi i ravnopravnosti.

Gnev gubitnika je okrenut ka svima osim prema njima samima. Posebno su gnevni na one koji su pozivali na bojkot i glasanje „belim listićima“. Svi su im drugi krivi što je čitavo društvo dovedeno na prosjački

štap, što su ljudi bez slobode, ljubavi, dostojanstva. Jedini ko nije kriv je Boris Tadić i njegova banda. Oni, koji su svima probili uši pričama o „odgovornosti“, kojom pokušavaju da opravdaju brutalna otpuštanja i ostavljanje stotina hiljada ljudi na ulicama, i dalje nisu u stanju da shvate i primene taj koncept na sopstveno političko delovanje. Tim gore po njih.

Sve po starom

Naravno, promena predsednika, ili partije na vlasti neće doneti nikakve promene u životu radnika i radnika u Srbiji. I dalje će nas pljačkati gazde, i dalje ćemo plaćati danak državi u formi različitih poreza i nameta, i dalje ćemo ginuti na radnom mestu zbog loših uslova rada, i dalje ćemo biti uskraćeni za kvalitetno i svima dostupno obrazovanje i zdravstvenu zaštitu, i dalje ćemo na svojim leđima nositi čitav kapitalistički svet. Da je to nesumnjiva istina govore i podaci o tome da je dinar u nezadrživom padu, da će ove nedelje evro preći 115 dinara – a sa dinarom pada i naš standard i to naročito kod onih koji su uzeli kredite indeksirane u stranoj valuti. Ne treba zanemariti ni inflatorne udare zbog klizanja domaće valute pa će tako i kupovna moć u Srbiji nastviti da pada. Čak i zvanične institucije kapitalističkog poretka jasno pokazuju taj otvoreni pad ka dnu - Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD) je u prošli petak ponovo smanjila procenu rasta bruto domaćeg proizvoda Srbije u 2012, i to za čitav procentni poen, sa 1,1 na 0,1 odsto!

Buržoaski ekonomisti ovaj put najavljuju barem još dve godine krize – treba primetiti takтику vladajuće klase da nas godinama zavlači pričajući o „tranziciji“, kojoj nema kraja, i krizi, čiji se kraj nazire odmah iza ugla. „Tranzicija“ i „kriza“ su stalna stanja kapitalističkog poretka – kapitalizam je kriza, i iz nje se nećemo izvući sve dok ne stanemo na kraj ovom sistemu eksploracije i rata.

Sve oči uprte u Montreal

Proteklih nedelja aktuelna je velika studentska pobuna protiv novih školarina u Kvebeku, najvećoj kanadskoj regiji. Blokade 25 fakulteta traju preko tri meseca, a od nedavno učestali su ulični sukobi između studenata i policije. Brutalna državna represija podignuta je na novi nivo kada su vlasti u Kvebeku uvelile nove „vanredne“ zakone kojima se drastično ograničava sloboda organizovanja i javnog okupljanja, uz pretnju drakonskim kaznama za neposlušne. Ovu represivnu politiku najbolje je definisao sam gradonačelnik Montreala, koji je rekao „Vreme je da preuzmem kontrolu nad ulicama“. Čak su i

advokati oštro reagovali na ove zakone, nazivajući ih „varvarskim“, a studenti su poručili da im ne pada na pamet da ih poštaju.

Ono što je počelo kao protest protiv povećanja školarina, preraslo je u opštenarodnu pobunu, „ustanak protiv države“, kako kaže jedan ministar u vlasti. Protestni pokret sada počinje da dovodi u pitanje celokupan ekonomski i politički sistem koji je doveo do krize i rigoroznih mera štednje u celom društvu.

Direktnodemokratski sindikat

Noseću snagu protesta u Kvebeku čini studentska konfederacija La Coalition large de l'ASSÉ

OBRAZOVANJE NIJE NA PRODAJU

Burno u Čileu i Španiji

Na protestu u Santjagu 16. maja, posle sukoba sa policijom, uhapšeno je 70 studenata. Studenti, profesori i radnički sindikati zahtevaju od konzervativne vlade predsednika Sebastijana Pinjere da obrazovanje bude slobodno i jednakim za sve Čileance. „Nastavićemo da se bunimo“, rekao je Gabrijel Borik, iz studentskog sindikata, naglasivši da je na demonstracijama učestvovalo preko 100.000 ljudi.

U Španiji protestuju apsolutno svi koji učestvuju u obrazovnom procesu, na svim nivoima – od osnovne škole do fakulteta,

učenici, nastavnici i vannastavno osoblje. Mere štednje koje je usvojila vlada predviđaju smanjenje broja nastavnika, a samim tim i odeljenja s većim brojem đaka, tako da će nastavnici koji ne ostanu bez posla morati da rade više za istu platu, a školarine za studente će odmah biti povećane za četvrtinu. Primer iz Španije je veoma važan za naše prostore, budući da Vlada Srbije radi na kriminalnoj „Strategiji obrazovanja“ koja obuhvata sve nivoe školskog sistema, a od čijeg će usvajanja najveću korist imati samo Privredna komora Srbije.

(CLASSE), koju čine 183 sindikalne organizacije, u kojima je ukupno organizovano 165.000 studenata. Borbenost i masovna mobilizacija proistekla je iz načina organizovanja – odozdo na gore, na principima federalizma i direktnе demokratije. Zborovi članstva lokalnih federacija donose odluke i šalju delegate na nedeljni kongres, koji koordiniše rad na nivou cele konfederacije, i čije odluke moraju da budu potvrđene opet na nivou lokalnih studentskih baza. Zahvaljujući ovakvom principu organizovanja učesnici su razvili visoku svest o svojim interesima, odlučnost da se bore za značajne promene i uklonjena je mogućnost da protest bude instrumentalizovan od strane političkih grupa koje priželjkuju vlast. Pošto svaki pojedinac i udruženje imaju neposrednu kontrolu i učešće u protestu, stepen aktivnosti je vrlo visok. Dobra organizovanost kanadskih studenata omogućila je i povezivanje s radnicima i njihovim sindikatima.

Kosta Ristić

Globalni studentski protesti?

Međunarodni studentski pokret (International Student Movement), mreža borbenih studentskih organizacija koje se bore za slobodno obrazovanje širom sveta, odlučio je da pokrene mobilizaciju za Globalni obrazovni štrajk, najavljen od 14. do 21. novembra 2012.

Među mladima se rađa klasna svest kao reakcija na krizu i neoliberalne mere gaženja po svim socijalnim pravima. To najupečatljivije pokazuju borbe studenata za slobodno, emancipujuće i besplatno obrazovanje koje se vode širom planete. Mladi ne žele društvo u kome će obrazovanje biti korišćeno za reprodukovanje klasnih razlika, a ne za napredak nauke i kulture, svakog pojedincu i društva u celini.

Unutrašnji bunt

Studija Danijela Gerena „Anarhizam – od doktrine do akcije“ (1965) predstavlja jedan od do sada najznačajnijih pokušaja da se predstavi istorijat, razvoj i značaj anarhističke misli tokom prethodna dva veka. Objavljujemo odlomak iz te knjige koja uskoro izlazi u izdanju Centra za liberterske studije.

Anarhizam je pre svega ono što bi se moglo nazvati unutrašnjim buntom. Avgustin Hemon (Hamon), koji je pred kraj prošlog veka (19. veka, prim. ur.) sproveo istraživanje u anarhističkim krugovima, zaključio je da je anarhista pre svega pobunjeni pojedinac. On u potpunosti odbija društvo i njegove tamničare. Maks Štirner proglašava da se on oslobađa svega onoga što je sveto. On time preduzima jednu veliku desakralizaciju. Te »intelektualne latalice«, te »usijane glave«, »umesto da nedodirljivim istinama smatraju ono što hiljadama ljudi pruža utehu i spokoj, preskaču prepreke tradicionalizma te se bez ikakve stege prepustaju zanosu svoje kritike«.

Prudon u potpunosti odbacuje čitav taj »službeni soj«, filozofe, sveštenike, sudije, akademike, novinare, parlamentarce itd., koji u »narodu vide samo neman protiv koje se treba boriti, kojoj treba staviti brnjicu i vezati je u lance; koju krote glađu; kojoj puštaju krv kolonizovanjem i ratom«. Eliz Rekli (Eilisee Reclus) objašnjava zašto je tim oportunistima toliko stalo do očuvanja društva: »Zato što postoje bogati i siromašni, svemoćni i podređeni, gospodari i sluge, carevi koji pozivaju na juriš i gladijatori koji idu u smrt; upućenima ostaje samo da se stave

na raspolažanje bogatim gospodarima, da postanu carevom dvorskog svitom.«

Stalno stanje bunta razvija kod anarhiste privrženost ljudima s društvenog dna, simpatiju za one izvan zakona. Anarhista sudbinu robijaša ili bilo kojeg drugog potlačenog čoveka doživljava kao svoju. Bakunjin smatra da je veoma nepravedno što Marks i Engels s najvećim prezirom govore o lumpenproletarijatu, o »proletarijatu u ritama«, »jer upravo u njemu i samo u njemu, a ne u onom sloju radničke klase koji je zadojen malograđanštinom, počivaju duh i snaga buduće socijalne revolucije.«

Balzak je rečima svog lika Votrena, tog napola buntovnog a napola zločinačkog otelotvorenja društvenog protesta, izneo neke misli koje ne bi opovrgao nijedan anarhista.

Odvratnost prema Državi

Od svih predrasuda koje čoveka zasljepljuju od najdavnijih vremena, za anarhiste je najkobnija ona o Državi. Štirner se gromko obrušava na one koji su, »od pamтивакa«, »opčinjeni Državom«.

Ni Prudon nije ništa manje kivan na tu »fantazmagoriju našega duha, jer slobodnom umu prva dužnost morala bi da bude upravo ta da je odagna u muzeje i biblioteke«. No, on razotkriva i njen mehanizam: »Ta mentalna sklonost se održala a opčinjenost ostala tako dugo nepobedivom zato što se vlast takvim duhovima uvek ukazivala kao prirodni organ pravde, zaštitnik slabijega.« Ismevajući okorele »autoritarce« koji »se klanjaju vlastima poput crkvenjaka pred svetinjama«, napadajući »sve stranke bez izuzetka«, jer »neprestano svoje poglede okreću prema autoritetu, kao prema svome jedinom težištu«, on vatreno zaziva dan kad će »odustajanje od autoriteta, u političkoj ideologiji, zameniti samu veru u autoritet«.

Kropotkin se ruga buržujima koji »na narod gledaju kao na gomilu divljaka koji jedni drugima odgrizaju noseve dok vlada ne preduzima ništa«. Preduhitriši psihoanalizu, Malatesta otkriva da se u podsvesti »autoritaraca« krije upravo strah od slobode.

Pobedismo Nikolić i ja

Onaj prošli vikend. Gledam leđa Nikoliću koji neumorno hrli. Planinčina, serpentine, nagib 16%, samo što se ne prevrnem na leđa. Već 120 kilometara pedaliramo. Skoro je osam uveče. Koliko sunce zađe za Rajac, toliko ga mi bajsevima stignemo. Nikolić već odmakao neku krivinčinu ispred, ima taj lakši drumski bajs i manju mešinu oko struka - srećom da nije u formi, morao bi još više da me čeka...

„El znaš ‘di ćeš?“, dobaci čića iz brdom nagnute avlige i šeretski zadudla znojavo pivce. „Znam, u Beršiće kod Takova“, odgovaram klevacim glasicom. „Aaa, znaš! A el znaš da nećeš tamo da stigneš, kekeke...“ kezi se bezobrazno šumadijski, opominjuće.

Nikolić i ja smo se tog dana našli oko desetke na Stounhedžu kod Ade, vreme idealno. Nabijen na po metra iza njegovog zadnjeg točka, kao ptica u jatu, kradem vazduh do Umke. Tamo nam pijačni prodavci gaća i jaja predlažu izbegavanje Barića i Uba, te opakim obrenovačkim drumom, uz razularene svadbarske povorce stižemo u Stubline gde preko puta škole rado prave kafu, sendviče, prodaju školski pribor i popravljuj kompjutere. Na zaprepašćenje meštana, Nikolić i ja krećemo onim polomljениm, manje popularnim putem kraj lajkovačke pruge, koji nas vodi u Brgule, selo iz filma „U-turn“, koje, nakon birtije iz „Od sumraka do svitanja“, izlazi na sablasnu raskrsnicu gde se i najbezazleniji zapitaju o smislu života, srpsvata i svetog Cesida.

To je tek priprema za vazdan buntovne, ali i kriminalno zloupotrebljavane ponore kolubarskih kopova. Nizbrdica ljubi uzbrdicu, Lajkovac se smeška. A tamo uslužno pečenje, gidon da poliješ. Tu divčibarski zov zavodi Nikolića i mene na nepotrebnih dvadesetak kilometara, promašen put mora biti plaćen nadoknadom vremena na Ibarskoj magistrali smrti gde svaki čačanki bus oće da te trti. Ćelije, Ljig, Kadina Luka, uspon na Rajac, deset sati na tvrdom sedlu, rakijica u Slavkovici pred uspon od 700 metara nadmorskih uz pververzni kez.

Na vrhu su svi vrhovi niski i magloviti, opaka nizbrdica uz škiljavu svetiljčiću i 65 na sat. Neustrašivi Nikolić ipak usporava, zajedno trijumfalno slećemo u Beršiće. Nikolić Goran Orge, ugledni zemunski muzikant, Šumadija i ja, pobedismo ovog vikenda posle nadljudskih napora.

A znate zašto? Zato što nam se može i što nam mnoooogo dobro! A vi, kako ste?

Da li ste znali

...da Obama zahteva smanjivanje minimalne plate na Haitiju, i to u trenutku kada minimalna nadnica u SAD iznosi 58\$, a na Haitiju svega 3\$ dnevno.

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE.

KRAGUJEVAC: Kafane MAGMA i MARKO.

SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.

UŽICE: Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta: Antikapitalističke demonstracije u Frankfurtu

20. maj. Preko 20.000 demonstranata okupilo se na masovnom antikapitalističkom skupu u Frankfurtu, s namerom da blokiraju rad Evropske centralne banke. Dan uoči protesta, brojne policijske snage štitile su bankarsku zonu od pripadnika pokreta „Blockupy” (Blo-kiraj i okupiraj), koji su tamo nameravali da podignu kamp. Tom prilikom je uhapšeno više od 150 ljudi, među kojima je bilo Grka i Francuza koji su došli u Frankfurt da bi se pridružili najavljenim protestima. Za savladavanje ovog protesta mobilisano je oko 5.000 policajaca. Kapitalistički mediji ne uspevaju da prikriju podatak da ni Nemačka više nije pošteđena ekonomske katastrofe. List „Špig” početkom maja je naveo da milioni Nemaca jedva sastavlaju kraj s krajem, da su uslovi rada sve nepodnošljiviji, a da plate stagniraju.

4.000 radnika u Pragu protestovalo protiv mera štednje

22. maj. Češki sindikati organizovali su veliki protest u Pragu, na koji se odazvalo više od

4.000 radnika i aktivista. Oni su protestnim maršem od sindikalnog sedišta do centra Praga upozorili vladu da najveću cenu razbojničkih „reformi” plaćaju najsirošašnji slojevi, zahtevajući od vlasti da odustanu od najavljenih „mera štednje”. Radnici protestuju ovim povodom već drugi put, a sindikalni čelnici najavljuju još oštire i masovnije proteste u junu.

Žestoki sukobi s policijom u Čikagu za vreme anti-NATO protesta

21. maj. Anti NATO demonstranti sukobili su se s policijom u Čikagu nakon što se nekoliko hiljada demonstranata okupilo na protestu protiv ove mračne imperialističke alijanse. Najmanje 60 ljudi je uhapšeno. Do sukoba je došlo nakon što su demonstranti pokušali da se probiju kroz kordon policije do lokacije gde se održavao samit. U sukobima je povređeno najmanje 12 osoba. Policija procenjuje da se na protestu okupilo između 2.500 i 3.000 demonstranata, ali

novinari prenose da je protest izgledao daleko masovniji od objavljenih brojki. Demonstrantima su se pridružili veterani koji su služili u Iraku i Avganistanu, koji su u znak protesta protiv ratova bacali svoje medalje u pravcu centra gde se održavao samit.

Oteli gazdu zbog neisplaćenih plata

20. maj. Policijskom akcijom u Sloveniji okončana je otmica jednog 32-ogodišnjeg građevinskog preduzimača iz Austrije, koga je zbog neisplaćenih plata kao taoca držala grupa njegovih bivših radnika. Četiri državljana Bosne i Hercegovine kidnapovala su preduzimača iz Filaha i tražila da im se isplate plate u visini od 30.000 evra, koje nisu dobili. Dvoje osumnjičenih je uhapšeno prilikom dogovorene predaje novca, a ostala dvojica su u isto vreme uhapšena u Ljubljani. Otmičari su pretili porodici preduzimaca da ga „više neće videti” ukoliko im traženi iznos ne bude plaćen.

Centar za liberterske studije predstavlja: Strip: Revolucija u restoranima

Radnička kritika uslužnog sektora: kako se pravi i kako se rastura restoran? Kako nas izrabljaju u restoranima i kafićima za male pare, uz veliki stres i kako da se suprotstavimo tome.

Cena: 200 din.

Publikacije CLS-a možeš naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:

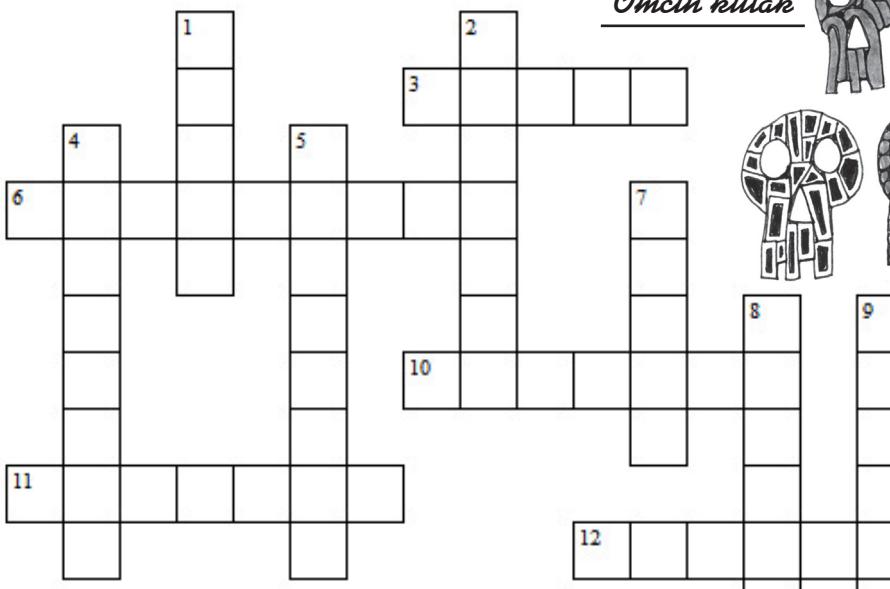
e-mail: cls@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbna anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

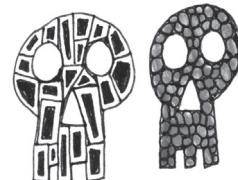
ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Denketove Šifrovane riječi

Omčin kutak

1. izlježe se iz jajava; 2. ženski vogost; 3. sinonim za čostoleće; 4. suprotan od sasdebelog; 5. sličan prsvorniku; 6. horoskopski znak, dolazi posle devicabunda; 7. čiji je potok? a i Mehta?; 8. durski akord iz Pančeva; 9. tiblan u prvom licu jednine; 10. deo tela, čarvrat; 11. posude u kojima se drži cvećelin; 12. završetak partije pobedom u šahuri.

Rešenja iz prošlog broja:

1. čokolada; 2. Mokrin; 3. Sandžak; 4. Živorad; 5. metastaza; 6. Metalika; 7. atom; 8. šestar; 9. materica; 10. tanjur; 11. picajza; 12. Maloletnica.

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenović i Aleksandar Belčević (**odgovorni urednik**)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID
107264780